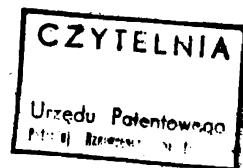

F 16c 1/26

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18575.

Kl. 47 b, 32.

Lucien Alfred Maurice Corset
(Paryż, Francja).

47 b, 1/26

**Przyrząd do przestawiania z odległości rozmaitych narzędzi przez pociąganie
lub popychanie tych narzędzi.**

Zgłoszono 17 listopada 1931 r.

Udzielono 8 czerwca 1933 r.

Pierwszeństwo: 18 listopada 1930 r. dla zastrz. 1—3 (Francja); 31 lipca 1931 r.
dla zastrz. 4 (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu do przestawiania z odległości rozmaitych narzędzi przez pociąganie lub popychanie tych narzędzi, posiadającego następujące cechy znamienne.

1. Przyrząd ten składa się z łańcucha ogniów rurkowych, których wydrążenia służą do prowadzenia linki metalowej i których końce są osadzone wahlwie w gałkach o kształcie oliwki lub beczuleczki, przyczem zespół, utworzony w ten sposób, jest umieszczony w odpowiedniej półsłownej rurze metalowej.

2. Końcowe ogniwa rurkowe i końce

linki środkowej są połączone z jednej strony z narządem rozrządzającym, z drugiej zaś strony z narządem, oddziaływającym na narząd przestawiany.

3. Ogniwa rurkowe łańcucha są dokładnie dopasowane do kulistych gniazd w gałkach w taki sposób, że poszczególne ogniwa nie mogą przesuwac się wzdłuż przyrządu.

4. Liczba drutów metalowych, tworzących linkę środkową, może być dowolna.

5. Poszczególne skrętki, tworzące linkę, nie są skręcone ze sobą lub są nieco tylko skręcone ze sobą.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok z boku przyrządu, zbudowanego według wynalazku, przy czym osłona przyrządu jest uwidoczniiona w przekroju podłużnym; fig. 2 przedstawia w większej skali i w przekroju podłużnym gałkę o wydrążeniach kulistych oraz osadzone w niej końce dwóch ogniów rurkowych; fig. 3 jest przekrojem poprzecznym ogniwa rurkowego, zawierającego linkę, złożoną z trzech skrętek; fig. 4 jest przekrojem poprzecznym ogniwa rurkowego, zawierającego linkę, złożoną z czterech skrętek; fig. 5 — jest takim samym przekrojem ogniwa rurkowego, zawierającego linkę z siedmiu skrętek; fig. 6 jest przekrojem końca przyrządu i wyjaśnia w jaki sposób linka i ostatnie ogniwo rurkowe są połączone z narządem rozrządzającym lub narządem przestawianym; fig. 7 jest widokiem z boku następnej odmiany wykonania przyrządu według wynalazku; fig. 8 przedstawia w skali zwiększonej i w przekroju podłużnym zespół dwóch, sąsiadujących ze sobą ogniów rurkowych przyrządu według fig. 7; fig. 9 jest przekrojem końca przyrządu i wyjaśnia inny sposób połączenia linki i ostatniego ogniwa rurkowego z narządem rozrządzającym lub narządem przestawianym, a fig. 10 przedstawia odmianę szczegółu fig. 9.

Jak to przedstawia rysunek (fig. 1 i 2), przyrząd według wynalazku jest utworzony zasadniczo z zespołu ogniów dwóch rodzajów, osadzonych w rurze 1 (najlepiej giętkiej rurze metalowej).

Ogniwa, tworzące ten zespół, są to z jednej strony gałki o kształcie oliwki lub beczuleczki 2, z drugiej zaś strony ogniwa rurkowe, czyli rurki rozporowe 3.

Rurki rozporowe 3 są zakończone powierzchniami półkulistymi, przylegającymi dokładnie do wklęsłych powierzchni o tej samej krzywiznie gniazd, wykonanych w gałkach 2.

Wklęsłe powierzchnie oporowe w gał-

kach, o które się opierają końce rurek rozporowych 3, przechodzą w kierunku czołowych powierzchni gałek w powierzchnie stożkowe, których zbieżność jest dobrana tak, że umożliwia wahanie się rurek rozporowych w gałkach, w obrębie pewnego, zgóry określonego kąta.

Przez zespół, złożony w ten sposób z gałek i rurek rozporowych, przechodzi na całej jego długości jedna lub kilka skrętek 4, wykonanych z drutu odpowiedniej wytrzymałości; skrętki te tworzą linkę, przeznaczoną do przestawiania narządów przez pociąganie ich.

Liczba skrętek, składających się na linkę, może być rozmaita, przy czym zespół skrętek czyli linka jest umieszczona w rurkach rozporowych z bardzo małym luzem. Skrętki 4, umieszczone w ten sposób, mogą nie być skręcone ze sobą, lecz ułożone równoległe do siebie.

Każdy koniec zespołu stanowi specjalna nagwintowana rurka rozporowa 5, do której przylutowane są skrętki 4, najlepiej zapomocą cyny, w celu uniknięcia nagrzewania drutów skrętek do zbyt wysokiej temperatury.

Końcowe rurki rozporowe 5 są wkręczone w końcowy trzpień 7, współdziałający z narządem rozrządzającym względnie z narządem przestawianym.

Jeżeli całość powyższego zespołu jest złożona w taki sposób, że poszczególne ogniwa tego zespołu nie mogą przesuwac się w kierunku podłużnym względem gałek, to otrzymuje się zespół, posiadający pewną giętkość w kierunku poprzecznym, lecz sztywny w kierunku swej długości.

Szczelna rura 1, obficie oliwiona wewnątrz, może być umocowana na sztywnej podstawie.

W odmianie postaci wykonania, przedstawionej na fig. 7 i 8, każde ogniwo 8 zespołu składa się z rurki 9, stanowiącej jedną całość z głowicą o kształcie oliwki 10. Głowica ta posiada wydrążenie o kształcie

zbliżonym do kształtu stożka ściętego, w które wchodzi koniec rurki 9 sąsiedniego ogniwa.

Na fig. 9 końce skrętek 4 są połączone z tuleją końcową 11, wkręconą w nagwintowane gniazdo 12 trzpieńka 7. Pomiedzy ostatnią rurką rozporową 3 i przednią częścią trzpieńka 7 umieszczona jest połowa gałki 13, której płaska powierzchnia jest zwrócona ku trzpieńkowi 7. Części 11 i 7 są nakręcone jedna na drugą z lekkim tarcie. Po pewnem zużyciu się przyrządu wystarczy nieco pokręcić trzpieńek 7, który się nakręci wtedy na tuleję 11, popchnie połowę gałki i ściśnie wszystkie ogniwa 2 i 3 zespołu aż do usunięcia luzu w kierunku podłużnym. Jeżeli w tej postaci wykonania skręcić ze sobą skrętki 4 przy składaniu w odpowiednim kierunku, to końcowa tuleja 11 może samoczynnie wkręcać się w gniazdo trzpieńka 7 i wyrównywać w ten sposób wzmiankowany poprzednio luz.

W pewnych przypadkach pomiędzy połową gałki 13 i trzpieńkiem 7 można umieścić nakrętkę ryglującą 14, nakręconą na tuleję 11.

Przyrząd według wynalazku może być zastosowany do rozrządu dwonkami z odległości, do wprawiania w ruch kurków, drążków, włączających sprzęgła, przyborów okiennych, zasłon wentylacyjnych, do kierowania latarni samochodowych, sterów płatowców, hamulców i t. d.

Powyższe przykłady zastosowania przyrządu, stanowiącego przedmiot wynalazku, są zresztą przytoczone tylko jako przykłady i wyliczenie ich niema charakteru ograniczającego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do przestawiania z odległości rozmaitych narządów przez pociąganie lub popychanie tych narządów, znamienny tem, że zawiera szereg rurek rozporowych (3), których kanały środkowe służą do prowadzenia metalowej linki i których końce są osadzone wahlwie w gałkach (2) o kształcie oliwek lub beczulek, przyczem zespół, utworzony w ten sposób, jest umieszczony w rurce metalowej (1), a końcowe rurki rozporowe i końce linki środkowej są z jednej strony połączone z narządem rozrządzającym, z drugiej zaś strony — z narządem przestawianym.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że rurki rozporowe są dociśnięte do ścianek gniazd w gałkach w taki sposób, że pomiędzy poszczególnymi ogniwami tego zespołu niema luzu w kierunku podłużnym.

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że skrętki, tworzące linkę, są ułożone równolegle do siebie lub są nieznacznie skręcone ze sobą.

4. Odmiana przyrządu według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że każda rurka rozporowa stanowi jednolitą całość z gałką o kształcie oliwki lub beczulki, posiadającą wydrążenie o kształcie stożka ściętego, w które wchodzi koniec sąsiedniej rurki rozporowej.

Lucien Alfred
Maurice Corset.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

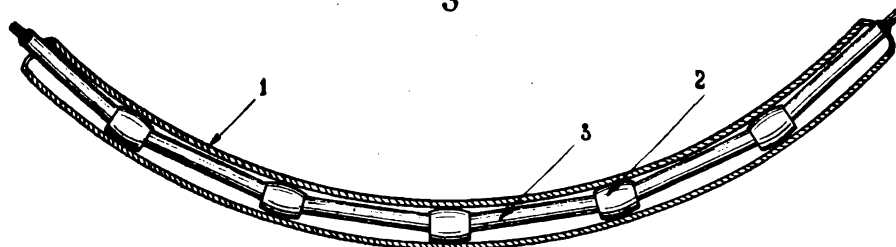

Fig. 2

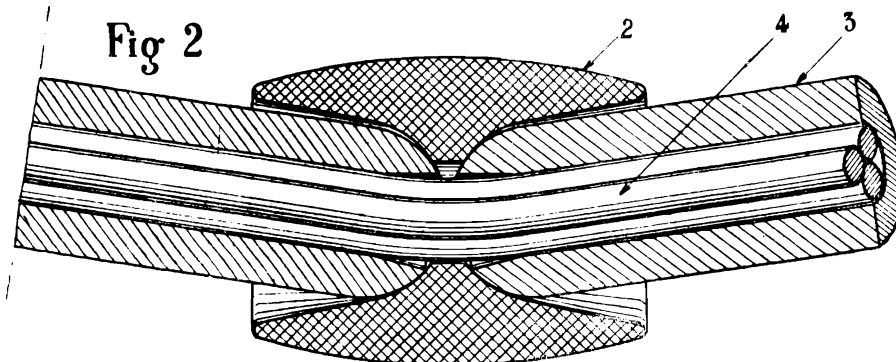

Fig. 3

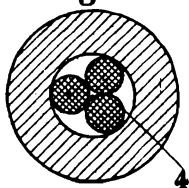

Fig. 4

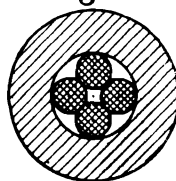

Fig. 5

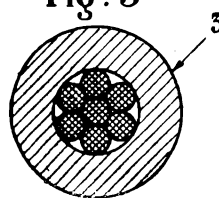

Fig. 6

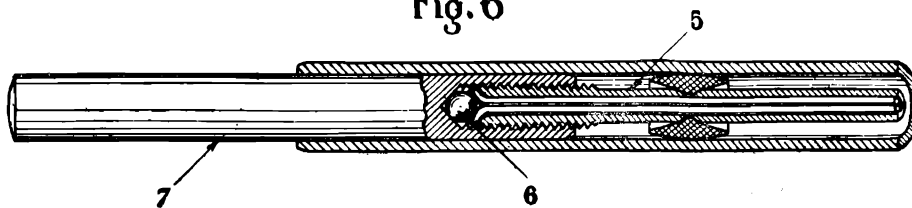

Fig. 7

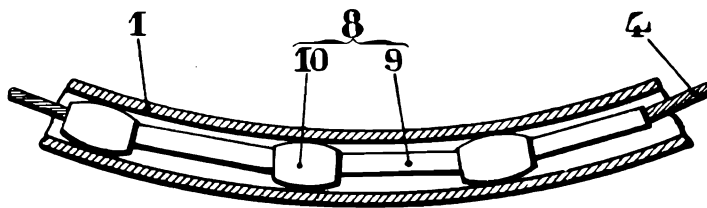

Fig. 8

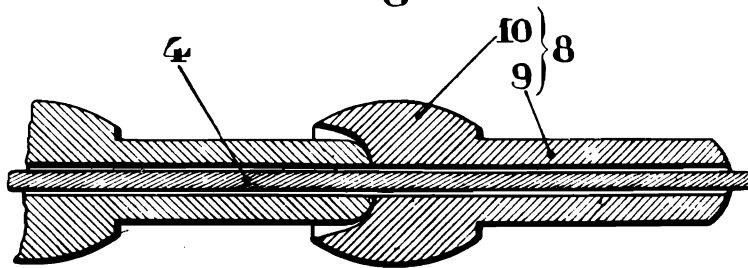

Fig. 9

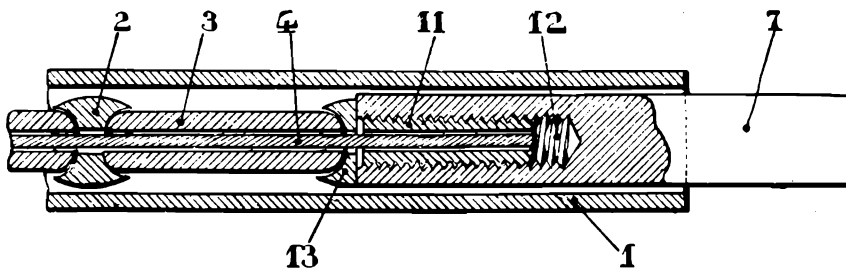

Fig. 10

